

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/64/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201920
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201920.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: JUDr. U. H., bytom R., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 11. septembra 2013, č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2013/18533, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/253/2013-46 zo dňa 30. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/253/2013-46 zo dňa 30. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S/253/2013-46 zo dňa 30. mája 2014 zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2013/18533 zo dňa 11. septembra 2013 a prvostupňové rozhodnutie č. BA5/PPČ/SOC/2013/109041-002 zo dňa 24. júna 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalovaný nezistil vo veci riadne skutkový stav, účastníka konania nevypočul a neoveril si tak rozhodujúce skutočnosti pre preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o neudelení parkovacieho preukazu. Žalovaný vychádzal z výpočtu skutkových zistení uvedených v posudkoch správnych orgánov (posudkových lekárov), avšak nezaoberal sa ich vzájomnou súvislosťou, chýbajúcim stanoviskom a protichodnými závermi, ktoré zostali neobjasnené, pričom pre posúdenie veci významné.

Krajský súd poukázal na to, že žalovaný správne uviedol právny režim platný v relevantnom čase pre danú vec. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca bol držiteľom ŤZP (1986) a parkovacieho preukazu 02 (vozičkář) od roku 1994 „bez časového označenia“. V zmysle zákona č. 510/2003 Z.z. o

premvávke na pozemných komunikáciách v neskoršom znení takéto osobitné označenie vozidiel je už od 1. novembra 2004 neplatné. Získanie nového preukazu nie je možné automatickou plošnou výmenou, ale je potrebné v prvom rade podrobiť sa lekárskeho posudku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie a navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnúť o zamietnutí žaloby. S rozhodnutím súdu nesúhlasí a namieta jeho výrok v celom rozsahu. Pri vydaní napadnutého rozhodnutia nedošlo zo strany žalovaného k porušeniu zákonnosti a pri vydaní rozsudku krajským súdom došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Uviedol, že žalobcovi bol dňa 30. augusta 2000 na základe vydaného preukazu občana s ŤZP vydaný Slovenským zväzom telesne postihnutých preukaz s osobitným označením 02 (vozičkár), na základe ktorého mal umožnené parkovanie na vyhradených miestach. Uvedený posudok platil do 30. júna 2003 a žalobca si ho prevzal doporučeným listom dňa 6. septembra 2000, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. V posudku, ktorý bol vydaný dňa 30. augusta 2000, posudok č. 2000/05856, Okresným úradom Bratislava V, je stanovené, že žalobca má 50 % mieru funkčnej poruchy, a preto sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím („ŤZP“). V posudku je však uvedené, že žalobca nemá zníženú pohybovú schopnosť samostatne sa premiestňovať. Teda o tom, že nemá zníženú pohybovú schopnosť samostatne sa premiestňovať vedel preukázateľne už v roku 2000. Dňa 2. júna 2003 pod č. 2003/02385 bol Okresným úradom Bratislava V vypracovaný posudok č. 2, v ktorom je konštatovaný záver, že žalobca je občanom ŤZP, avšak v oblasti mobility nemá zníženú pohybovú schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných aktivít. Žalobca si uvedený posudok prevzal dňa 6. júna 2003 a teda sa opakovane dozvedel o skutočnosti, že nemá zníženú pohybovú schopnosť samostatne sa premiestňovať. Napriek týmto skutočnostiam preukaz s osobitným označením 02 nevrátil a v rozpore so skutočným stavom veci ho aj používal.

Žalovaný uviedol, že pri vydaní napadnutého rozhodnutia na tvrdenia žalobcu o jeho zdravotnom stave, o nemožnosti výmeny preukazu, o jeho osobnom neposúdení posudkovými lekármi a na jeho ďalšie tvrdenia neprihliadol, ale plne v rozsahu zákona č. 447/2008 Z.z. postupoval na základe aktuálne platnej zdravotnej dokumentácie pri posúdení jeho odkázanosti na parkovací preukaz.

Ďalej poukázal na to, že posúdením zdravotného stavu žalobcu na základe predloženej lekárskej dokumentácie viedlo posudkových lekárov správnych orgánov k záveru, že nemali dôvod prihliadať na odporúčania reumatológa. Stanoviť rozsah kompenzácií je v kompetencii posudkových lekárov v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z. Žalobca pritom požiadal o výmenu parkovacieho preukazu takmer po deviatich rokoch neplatného parkovacieho preukazu.

Podľa názoru žalovaného tento zo zdravotnej dokumentácie riadne zistil stav veci. Žalobca pokiaľ mal záujem o osobné posúdenie jeho zdravotného stavu mal zákonným spôsobom podľa § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z. požiadať o osobné posúdenie. V takomto prípade by mal žalovaný povinnosť pozvať ho na posúdenie zdravotného stavu.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, pričom uviedol, že sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Uviedol, že vo svojom návrhu dostatočne uviedol dôvody na vydanie parkovacieho preukazu ako i to, kedy a za akých okolností mu bol vydaný predchádzajúci preukaz, ktorý bol nie pre vozičkárov, ale pre osoby ŤZP, pričom žalobca je plne odkázaný na individuálnu dopravu. Ďalej uviedol, že k návrhu pripojil aj okrem iných lekársku správu od odbornej lekárky, ktorú navštevuje niekoľko rokov MUDr. S. z 21. mája 2013, kde je jasne uvedené, že v súčasnej dobe iba ona môže posúdiť jeho zdravotný stav. MUDr. S. odporučila žiadosti o výmenu parkovacieho preukazu vyhovieť. Taktiež uviedol, že používa nie len francúzsku barlu, ale aj barle a iné zdravotné pomôcky, ktoré mu boli už dávno predpísané. Je teda vidieť ako rozhoduje posudkový lekár sociálnej poisťovne bez overenia si zdravotného stavu posudzovaného a jeho zdravotnej dokumentácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie

žalovaného skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. augusta 2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, mal za preukázané, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVODPC/BEZ/2013/18533 zo dňa 11. septembra 2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. BA5/PPČ/SOC/2013/109041-002 zo dňa 24. júna 2013, ktorým nebolo vyhovieť žiadosti žalobcu o vydanie parkovacieho preukazu.

Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny nevyhovel žiadosti, ktorú podal žalobca JUDr. U. H. o vyhotovenie parkovacieho preukazu z dôvodu, že menovaný podľa lekárskeho posudku prvostupňového orgánu číslo: 2013/109041 zo dňa 10. júna 2013, nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí.

Navrhovateľ podal žiadosť o vyhotovenie parkovacieho preukazu dňa 10. júna 2013, teda prvostupňový správny orgán musel posúdiť odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v súlade so súčasnými platnými právnymi predpismi. Posudkový lekár oddelenia posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny na základe lekárskeho nálezov nachádzajúcich sa v spisovej dokumentácii prvostupňového správneho orgánu vyhotovil dňa 20. augusta 2013 lekárske posudok, v ktorom stanovil JUDr. U. H. mieru funkčnej poruchy 50 %, podľa prílohy č. 3, časti XII.A.3.b. - „Pohybový a podporný aparát. Chrbtica, Spondylaritída ankylozujúca - Bechterevova choroba, ťažké formy (V. stupeň)“ zákona č. 447/2008 Z.z.“

Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v predloženej zdravotnej dokumentácii nie je údaj o ťažkej nedostatočnosti dýchania v dôsledku zhoršenia schopnosti rozvíjania hrudníka pri nádychu s výrazne obmedzenou celkovou telesnou výkonnosťou. Nie je potvrdený ťažký stupeň poruchy funkcie váhonosných zhybov a ťažké narušenie mobility. Vredová choroba tráviaceho traktu, nemá dopad na mobilitu klienta. Nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, lebo je schopný sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb alebo zvládnuť inú situáciu v ňom. Nemá praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súď môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihladne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250i ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 11 ods. 4, 9 a 10 zákona č. 447/2008 Z.z.

(4) Ak fyzická osoba i v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

(9) Posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

(10) Posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

Ako uviedol krajský súd prvostupňový správny orgán vychádzal z vydaného LP č. 2013/109041 zo dňa 10. júna 2013 vypracovaného posudkovým lekárom MUDr. S. Y. Uvedený posudok vychádzal z objektívnych nálezov zo dňa 21. júna 2000 a 28. mája 2003 + aktuálneho doplnenia stanoviskom reumatológa zo dňa 21. mája 2013 a z kúpeľnej liečby z 3/2013, kde miera funkčnej poruchy bola ustálená u žalobcu na 50 % podľa prílohy č. 3, ods. XII. A. bod 3. písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. Žalobca spĺňa podmienky ŤZP avšak nespĺňa kritériá pre individuálnu prepravu a vydanie parkovacieho preukazu. Na odvolanie žalobcu žalovaný správny orgán - posudkový lekár (MUDr. N. Y., PhD.) v súlade so zákonom dňa 20. augusta 2013 vydal LP, na základe ktorého miera funkčnej poruchy žalobcu bola ako v predchádzajúcom posudku a objektívny nález bol posúdený rovnako ako predtým. Posudok bol vypracovaný bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby - žalobcu. Do administratívneho spisu bol založený nález reumatológa MUDr. S. z 21. mája 2013, z ktorého vyplýva, že doporučuje kladne vybaviť žalobcovu žiadosť o parkovací preukaz. Z obsahu LP zo dňa 20. augusta 2013 vyplýva, že toto stanovisko chýba, nebolo nijako spracované posudkovým lekárom. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol,

že mieni predložiť lekárske správy nachádzajúce sa u obvodnej lekárky MUDr. R. zrejme v prvom rade posudkovému lekárovi a v prípade potreby aj súdu.

Posudkový lekár však s touto informáciou nijako nenaložil.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku), keď sa stotožnil s jeho právnym zdôvodnením, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil. Žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.